

וַיבֹּא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי בָנָיו אִתּוֹ. רַבִּי הֵיִיא
 פָּתַח וְאָמַר (ירמיה כג) אִם יִסְתֵּר אִישׁ בַּמְּסֻתָּרִים
 וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם יי'. כַּמָּה אַנּוּן בְּנֵי נֹשָׂא אֲטִימִי
 לְבָא וּסְתִימִי עֵינֵינוּ דְּלֹא מִשְׁנִיחִין וְלֹא יִדְעִין בִּיקְרָא
 דְּמֵאֲרִיהוֹן דְּכֹתִיב בֵּיהּ הֲלוֹא אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
 אֲנִי מִלֵּא. הֵיךְ בָּעוֹן בְּנֵי נֹשָׂא לְאַסְתֵּתְרָא מִחוּבֵייהוּ
 וְאָמְרֵי מִי רוֹאֵנוּ וּמִי יוֹדְעֵנוּ. וּכְתִיב, (ישעיה כט) וְהָיָה
 בְּמַחְשָׁד מַעֲשֵׂיהֶם. לָאן יִתְטַמְרוּן מִקְפִּייה.

לְמַלְכָּא דְּבָנָה פְּלִטְרִין וְעַבְדֵי תַּחֲתֵי אֲרַעָא טְמִירִין
 פְּעִירִין. לְיוֹמִין מְרָדוּ בְּנֵי פְּלִטְרִין
 בְּמַלְכָּא אֲסִתֵּר (אצער) עֲלֵייהוּ מַלְכָּא בְּנֵי־סוּי. מַה
 עָבְדוּ עָאלוּ וּטְמִירוּ גְרַמֵּייהוּ תַּחֲתֵי נּוֹקְבֵי פְּסִירִין.
 אָמַר מַלְכָּא אֲנָא עַבְדִּית לּוֹן וּמִקְמָאי אֲתוֹן בָּעָאן
 לְאַתְטַמְרָא, הֲדָא הוּא דְּכֹתִיב אִם יִסְתֵּר אִישׁ

לשון הקודש

במחשד מעשיהם. לָאן יִתְבֹּאוּ מִפְּנֵינוּ?
 לְמַלְכָּא שְׂבָנָה פְּלִטְרִין וְעֵשָׂה תַּחַת הָאָרֶץ
 מַחֲלוֹת נְסֻתְרוֹת. לְיָמִים מְרָדוּ בְּנֵי
 הָאֲרָמוֹן בְּמַלְכָּא. הַקִּיף וְצֵרוּ עֲלֵיהֶם הַמְּלָךְ
 בְּגִיסוֹת. מַה עָשׂוּ? נִכְנְסוּ וְהִתְבִּיאוּ עֲצָמִים
 תַּחַת נִקְבֵי הַמַּחֲלוֹת. אָמַר הַמְּלָךְ, אֲנִי
 עֲשִׂיתִי אוֹתָם, וּמַלְכָּנִי אֲתֵם רוֹצִים
 לְהִתְחַבֵּא? זֶהוּ שְׂכָתוֹב אִם יִסְתֵּר אִישׁ
 בַּמְּסֻתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם ה'?

וַיבֹּא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי בָנָיו אִתּוֹ.
 רַבִּי הֵיִיא פָּתַח וְאָמַר, (ירמיה כג) אִם יִסְתֵּר
 אִישׁ בַּמְּסֻתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם ה'.
 כַּמָּה הֵם בְּנֵי אָדָם אֲטוּמִי לֵב וּסְתוּמִי
 עֵינַיִם שְׁלֵא מִשְׁנִיחִים וְלֹא יוֹדְעִים בְּכַבּוּד
 רַבּוֹנָם, שְׂכָתוֹב בּוּ הֲלוֹא אֶת הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת הָאָרֶץ אֲנִי מִלֵּא. אֵיךְ רוֹצִים בְּנֵי
 אָדָם לְהִסְתַּתֵּר מִתְּטִיחֵיהֶם וְאוֹמְרִים מִי
 רוֹאֵנוּ וּמִי יוֹדְעֵנוּ, וּכְתוּב (ישעיה כט) וְהָיָה

בְּמִסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם יי'. אֲנִי הוּא
 דְּעֵבְדִית נִוְקְבִי פְּסִירִין וְעֵבְדִית תְּשׁוּכָא וְנַהוּרָא
 וְאַתּוֹן אִידך יְבָלִין לְאַתְּמָרָא קַמְאִי.

תָּא חַזִי, כִּד בַּר בַּר נָשׁ חָטִי קַמִּי מְאֲרִיה וְאַמְשִׁיךְ
 גְּרַמִּיה לְאַתְּכִסְיָא. קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָבִיד בֵּיה
 דִּינָא בְּאַתְּגַלְיָא. וְכִד בַּר בַּר נָשׁ אֲדַפִּי גְּרַמִּיה קְדָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי לְאַסְתָּרָא לִיה דְּלֹא יִתְחַזִּי בְּיוֹם אַף
 יי'. דְּוַדְאִי אֲבָעִי לִיה לְאַנִּישׁ (דף סח ע"ב) דְּלֹא יִתְחַזִּי קַמִּי
 מְחַבְּלָא כִּד שְׂרִיא עַל עֲלָמָא דְּלֹא יִסְתַּכֵּל בֵּיה. דְּהָא
 כָּל אַנּוֹן דִּיתְחַזִּין קַמִּיה אִית לִיה רִשׁוֹ לְחַבְּלָא.

וְהִינּוּ דְקָאֵמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן כָּל בַּר בַּר נָשׁ דְּעֵינִיה
 בִּישָׂא, עֵינָא דְמְחַבְּלָא שְׂרִיא עֲלוּי. וְאִיהוּ
 מְחַבְּלָא דְעֲלָמָא אֲקָרִי. וְלִבְעֵי לִיה לְאַיִנִּישׁ לְאַסְתָּרָא
 מֵינִיה וְלֹא לְאַתְקַרְבָּא בְּהִדְרִיה דְּלֹא יִתְזַק (קַמִּיה). וְאַסּוּר

לשון הקודש

המשפחות בפשטורה על העולם שלא
 יסתכל בו, שהרי כל אלו שנראים לפניו,
 יש לו רשות להשפית.

וזוהו מה שאמר רבי שמעון, כל אדם
 שעינו רעה – עין המשפחת שורה עליו.
 והוא נקרא משפחת העולם. וצריך האדם
 להשמר ממנו ולא להתקרב אליו כדי
 שלא ינזק ולפניו, ואסור לקרב אליו

הוא שעשיתי מחלות ועשיתי חשף ואור,
 ואתם איך תוכלו להתחבא מלפניו?

בא ראה, בשאדם חוטא לפני רבונו
 ובמשפך עצמו להסתתר, הקדוש ברוך
 הוא עושה בו דין בגלויה. וכשהאדם
 מטהר עצמו, הקדוש ברוך הוא רוצה
 להסתירו שלא יראה ביום אף ה'. שודאי
 שצריך לו לאדם שלא להראות לפני

לְמִקְרַב בְּהַדְרִיהַ בְּאַתְנָגְלִיאַ. וּמִשׁוֹם הָכִי מֵאִישׁ רַע עֵין
 בְּעֵי לְאַסְתַּמְרָא מֵנִיחַ. מִקְמֵי מִלְאֵךְ הַמְּוֹת עַל אַחַת
 בְּמַה וּבְמַה.

(ועל דא) מַה כְּתִיב בְּבִלְעָם (במדבר כד) וּנְאֻם הַגֹּבֵר שְׂתֵם
 הָעֵין. דְּעֵינָא בִישָׂא הָזָה לִיהּ וּבְכָל אַתְר דְּהָזָה
 מִסְתַּכֵּל בִּיהּ הָזָה אֲמֻשִׁיד עֲלִיהּ רוּחַ מְחַכְּלָא. וּבְגִין
 כִּךְ הָזָה בְּעֵי לְאַסְתַּכְּלָא בְּהוּ בִישְׂרָאֵל בְּגִין דִּישְׂצִי
 בְּכָל אַתְר דְּעֵינִיחַ הָזָה מִסְתַּכֵּל. מַה כְּתִיב וַיִּשָּׂא
 בִלְעָם אֶת עֵינָיו דְּזָקִיף עֵינָא חַד וּמֵאִיךְ עֵינָא חַד
 בְּגִין לְאַסְתַּכְּלָא בְּהוּ בִישְׂרָאֵל בְּעֵינָא בִישָׂא.

תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב וַיֵּרָא אֶת יִשְׂרָאֵל שׁוֹכֵן לְשֶׁבֶטָיו.
 וְחָמָא דְשְׂכִינְתָא חֲפִיא עֲלִייהוּ וּרְבִיעָא עֲלִייהוּ
 מִתְתַּקְנָא בְּתַרִּיסַר שְׁבֻטִין תְּחוּתָהּ וְלֹא יָכִיל לְשַׁלְטָאָה
 עֲלִייהוּ עֵינִיחַ. אָמַר אֵיךְ אֵיכּוֹל לְהוֹן דְּהָא רוּחַ

לשון הקודש

כתוב? וישא בלעם את עיניו. שזקף עין
 אחת והגמיד עין אחת כדי להסתכל על
 ישראל בעין רעה.

בא ראה מה כתוב, וירא את ישראל
 שכן לשבטיו. וראה שהשבטנה מכסה
 עליהם ורובצת עליהם מתקנת בשנים
 עשר שבטים תחתיה, ואין יכולות עיניו
 לשלט עליהם. אמר, איך אוכל להם,
 שהרי רוח קדושה עליונה רובצת עליהם

בהתגלות. ומשום כך צריך להשמר
 מאיש רע עין, ומלפני מלאך המוות על
 אחת במה ובמה.

ועל זה) מה כתוב בבילעם? (במדבר כד) ונאם
 הגבר שתם העין. שעין רעה היתה לו,
 ובכל מקום שהיה מסתכל בו, היה
 ממשיך עליו את רוח המשחית. ולכן
 רצה להסתכל בישראל, כדי להשמיד
 בכל מקום שעניו היו מסתכלות. מה

קדישא עלאה רביעא עלייהו וחפת לון בגדפתא.
 הדא הוא דכתיב פרע שכב בארי, וכלביא. מי
 יקימנו. מי יקימנו מעלייהו בגין דיתגליין ושלטא
 עינא עלייהו.

ועל דא קדשא בריך הוא בעא לתפיא לנח
 לאסתתרא מעינא דלא יכיל רוח מסאבא
 לשלטא עליה בגין דלא יתחבל והא אתמר. ויבא
 נח במה דאתמר לאסתתרא מעינא. מפני מי המבול
 (דקא) דמיין דחקו ליה. אמר רבי יוסי חמא מלאך
 הפנות דהנה אתי (ד"א ל"ג לנפיה) ובגין כך עאל לתיבותא,
 ואסתמר בה תריסר ירחי (שפ"א). ואמאי תריסר ירחין.
 פליגי בה רבי יצחק ורבי יהודה. חד אמר תריסר
 ירחין דכך איהו דינא דתיביא. וחד אמר לאשלמא
 צדיק (נ"א צריך) דרגין תריסר ושאר דרגין דאתחזי
 לאפקא מן תיבה.

לשון הקודש

שנתבאר להסתתר מהעין. מפני מי
 המבול, ושהריו הפנים דחקו אותו. אמר
 רבי יוסי, ראה מלאך הפנות שהיה בא
 ואלין ולבן נכנס לתבה ונשמר בה שנים
 עשר חדשים ושל השנה. ולמה שנים עשר
 חדשים? נחלקו בה רבי יצחק ורבי
 יהודה. האחד אמר שנים עשר חדש
 שפך הוא דין הרשעים. ואחד אמר

ומכסה אותם בכנפיה? והו שכתוב פרע
 שכב בארי וכלביא מי יקימנו. מי יקימנו
 מעליהם כדי שיתגלו ותשלט עליהם
 העין.

ועל זה רצה הקדוש ברוך הוא לבסות
 את נח, להסתתר מהעין, שלא תוכל
 רוח הסמאיה לשלט עליו כדי שלא
 ישחת, והרי נתבאר. ויבא נח, כמו

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר שְׂתָא יְרַחֵי אֲנֹן בְּמִיָּא וְשִׂיתָא יְרַחֵי
 בְּאַשָּׂא. וְהָא הָכָא מִיָּא הוּוּ אַמְאי תְּרִיסַר
 יְרַחֵי. אָמַר (ליה) רַבִּי יוֹסִי בְּתַרֵּי דִינִין דְּגִיּהֲנָם אֲתַדְנֹו
 בְּמִיָּא וְאַשָּׂא. בְּמִיָּא דְּמִיִּין דְּנַחְתּוּ עַלְיֵיהּ מְלַעֲיֵלָא הוּוּ
 צְנִינִין כְּתֻלְגָּא. בְּאַשָּׂא דְּמִיִּין דְּנַפְקִי מִתְתָּא הוּוּ רְתִיתָן
 בְּאַשָּׂא. וְעַל דָּא בְּדִינָא דְּגִיּהֲנָם אֲתַדְנֹו בְּאַשָּׂא וּמִיָּא
 (ובגין כך תריסר ירחי הוּוּ דְּאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר דִּינָא דְּחִיבִיָּא בְּגִיּהֲנָם תְּרִיסַר יְרַחֵי הוּוּ וְהָא
 אוקמוהוּ. ועל דא כל אנון חייבי עלמא אתדנו בתרין דינין אליו במיא ואשא) עַד
 דְּאַשְׁתַּצִּיאוּ מִעֲלָמָא. וְנַח הָוָה מְסַתְתֵּר בְּתִיבוֹתָא
 וְאַתְכַּסִּי מֵעֵינָא וּמְחַבְלָא לָא קָרִיב לְגַבִּיּהּ, וְתִיבוֹתָא
 אִוְהִי הָוָה שְׂמִיָּא עַל אַנְפֵּי מִיָּא כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר
 וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתִּיבָה וַתָּרֶם מֵעַל הָאָרֶץ.

אַרְבָּעִים יוֹם לָקֹו. דְּכָתִיב וַיְהִי הַמַּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם

לשון הקודש

ומים וּלְכֹן שְׁנַיִם עָשָׂר חֲדָשִׁים הָיוּ. שָׂאָמַר רַבִּי
 אֶלְעָזָר, דִּין הַרְשָׁעִים בְּגִיּהֲנָם הֵם שְׁנַיִם עָשָׂר
 חֲדָשִׁים, וְהָרִי פְּרָשׁוּהּ. וְעַל זֶה כָּל אוֹתָם רְשָׁעֵי
 הָעוֹלָם נְדוּנִים בְּשְׁנֵי דִינִים הָלְלוּ – בְּמִים וְאַשׁוּ עַד
 שֶׁהִשְׁמְדוּ מִן הָעוֹלָם. וְנַח הָיָה מְסַתְתֵּר
 בַּתְּבָה וְהַתְּכַסָּה מִן הָעֵינַי וְהַמְשַׁחִית וְלֹא
 קָרַב אֵלָיו, וְהַתְּבָה הִיָּתְהָ שְׂטָה עַל פְּנֵי
 הַמַּיִם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתְּבָה
 וַתָּרֶם מֵעַל הָאָרֶץ.

אַרְבָּעִים יוֹם לָקֹו, שְׂכַתּוּב וַיְהִי הַמַּבּוּל
אַרְבָּעִים יוֹם עַל הָאָרֶץ וְגוֹ'. וְכָל שָׂאָר

לְהַשְׁלִים צְדִיק וְנִיָּא צְרִידָן שְׁתִּים עֶשְׂרֵה
 דְּרַגּוֹת וּשְׂאָר הַדְּרַגּוֹת שְׁהָיוּ רְאוּיִים
 לְצִאת מִהַתְּבָה.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, שְׂשָׂה חֲדָשִׁים הֵם
 בְּמִים וְשְׂשָׂה חֲדָשִׁים בְּאַשׁ, וְהָרִי כָּאֵן הָיוּ
 מַיִם, וְלָמָּה שְׁנַיִם עָשָׂר חֲדָשִׁים? אָמַר וְלוֹ
 רַבִּי יוֹסִי, בְּשְׁנֵי דִינֵי הַגִּיּהֲנָם נְדוּנֹו –
 בְּמִים וְאַשׁ. בְּמִים – שֶׁהַמַּיִם שִׁיָּרְדוּ
 עֲלֵיהֶם מְלַמְעֵלָה הָיוּ צוּנְגִים בְּשַׁלְגֵי. וּבְאַשׁ
 – שֶׁהַמַּיִם שִׁיָּצְאוּ מְלַמְטָה הָיוּ רוֹתְחִים
 כְּאַשׁ. וְעַל זֶה בְּדִין הַגִּיּהֲנָם נְדוּנֹו – בְּאַשׁ

עַל הָאָרֶץ וְגו'. וְכָל שָׂאֵר זְמַנָּא אֶתְמַחֵן מִעֲלָמָא.
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ. וְוִי לֹון לְאַנּוּן
 חִיבִיבָא דְהָא לָא יְקוּמוּן לְאַחִיָּיא בְּעֲלָמָא לְמִיָּקָם
 בְּדִינָא הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּמְחוּ כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (תהלים
 ט) שָׁמָּם מַחִית לְעוֹלָם וָעֶד. דְּאַפִּילוּ לְמִיָּקָם בְּדִינָא
 לָא יְקוּמוּן:

וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתֵּבָה וַתָּרֶם מֵעַל הָאָרֶץ. רַבִּי אֲבָא
 פִּתַח (תהלים נז) רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל
 כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדָךְ. וְוִי לֹון לְחִיבִיבָא דְאַנּוּן חֲטָאן
 וּמְרַגְזִין לְמַאֲרִיחוֹן בְּכָל יוֹמָא. וּבְחֻבִיָּיהוּ דְחִיָּין לָהּ
 לְשְׂכִינְתָא מַאֲרַעָא. וְגַרְמִין דְּתַסְתַּלֵּק מִעֲלָמָא.
 וּשְׂכִינְתָא אֶקְרִי אֱלֹהִים. וְעֵלָה כְּתִיב רוּמָה עַל
 הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים.

תָּא חַזִּי, מַה כְּתִיב וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתֵּבָה דְּדַחֲיִין לָהּ
 לְבַר. וַתָּרֶם מֵעַל הָאָרֶץ, דְּלֹא שְׂרִיָּיא בְּעֲלָמָא

לשון הקודש

אֱלֹהִים עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדָךְ. אוֹי לָהֶם
 לְרִשְׁעִים שְׂחוּטָאִים וּמְרַגְזִים אֶת רַבּוֹנָם
 בְּכָל יוֹם, וּבְחֻטְאֵיהֶם דּוֹחִים אֶת הַשְּׂכִינָה
 מִן הָאָרֶץ, וְגַרְמִים שְׂתַסְתַּלֵּק מִן הָעוֹלָם.
 וְהַשְּׂכִינָה נִקְרָאת אֱלֹהִים, וְעֵלָה כְּתוּב
 רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים.

בַּא רְאָה מַה כְּתוּב, וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתֵּבָה,
 שְׂדָחוּ אוֹתָהּ הַחוּצָה. וַתָּרֶם מֵעַל הָאָרֶץ,

הַזְמַן נִמְחוּ מִהָעוֹלָם. זֶהוּ שְׂכֵתוּב וַיִּמְחוּ
 מִן הָאָרֶץ. אוֹי לָהֶם לְאוֹתָם רִשְׁעִים,
 שְׂדָחִי לָא יְקוּמוּ לְחַיּוֹת בְּעוֹלָם לְעַמְד
 בְּדִין. זֶהוּ שְׂכֵתוּב וַיִּמְחוּ, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר
 (תהלים ט) שָׁמָּם מַחִית לְעוֹלָם וָעֶד. שְׂאֲפִלוּ
 לְעַמְד בְּדִין לָא יְקוּמוּ.

וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתֵּבָה וַתָּרֶם מֵעַל הָאָרֶץ.
 רַבִּי אֲבָא פִּתַח, (שם נז) רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם

וְאַסְתַּלְקַת מִנְהָ. וְכֵן אֲסְתַּלְקַת מִעֲלְמָא, הָא לִית מָאן
 דִּישַׁנָּה בְּעֲלְמָא וְדִינָא שְׁלֵטָא (פְּדִינָא) בְּדִין עֲלוּי. וְכֵן
 יתְמַחֵן חַיִּיבֵי עֲלְמָא וְיִסְתַּלְקֹן מִנְיָה (דְּעֲלְמָא), שְׂכִינְתָא
 אֶהְדְּרַת מְדוּרָה בְּעֲלְמָא.

אָמַר לִיה רַבִּי יִיסָא, אִי הָכִי הָא אַרְעָא דִּישְׂרָאֵל
 דְּאֶתְמַחֵן חַיִּיבָא דְהוּוּ בְּהָהוּא זְמַנָּא אִמְאִי
 לָא אֶהְדְּרַת שְׂכִינְתָא לְאַתְרָה פְּדִבְקֻדְמִיתָא. אָמַר לִיה
 בְּגִין דְּלֹא אֲשַׁתְּאָרוּ בָּהּ שְׂאָר זַפְּאִי עֲלְמָא. אֵלֹא (אֲבָל)
 בְּכָל אַתְר דְּאֶזְלוּ נְחִתַּת וְשׁוּיַת (דף סט ע"א) מְדוּרָה
 עֲמַחֵן. וּמָה בְּאַרְעָא נּוֹכְרָאָה אַחְרָא לָא אֶתְפְּרָשָׂא
 מִנְיָהוּ, כָּל שְׂפֵן אִי אֲשַׁתְּאָרוּ בְּאַרְעָא קְדִישָׂא.

וְהָא אֶתְמַר. בְּכָל חוּבִין דְּחַיִּיבֵי עֲלְמָא דְחִיּוּן לָהּ
 לְשְׂכִינְתָא. חַד מִנְיָהוּ מָאן דְּמַחְבֵּל אַרְחִיָּה עַל
 אַרְעָא כְּדִאֲמָרֵן. וּבְגִין כֵּן לָא חָמִי אֲנִפִּי שְׂכִינְתָא

לשון הקודש

כַּבְתַּחֲלָה? אָמַר לוֹ, מִשּׁוּם שְׂלֵא נִשְׁאָרוּ
 בָּהּ שְׂאָר צְדִיקֵי הָעוֹלָם, אֵלֹא וְאֲבָל בְּכָל
 מְקוֹם שְׁהֻלְבוּ, יִרְדָּה וְשָׁמָּה אֶת מְדוּרָה
 עֲמָהֶם. וּמָה בְּאַרְצֵן נְכַרְיָה אַחְרַת לָא
 נִפְרְדָּה מֵהֶם – כָּל שְׂפֵן אִם נִשְׁאָרוּ בְּאַרְצֵן
 הַקְּדוּשָׁה.

וְחַרִּי אֲמַרְנֵנוּ. בְּכָל הַחֲטָאִים שֶׁל רִשְׁעֵי
 הָעוֹלָם, דוֹחִים אֶת הַשְּׂכִינָה. אַחַד מֵהֶם
 מִי שֶׁמִּשְׁחִית דְּרַכּוֹ עַל הָאָרֶץ, כִּמוֹ

שְׂלֵא שׁוּרָה בְּעוֹלָם וְהִסְתַּלְקָה מִמֶּנּוּ.
 וּכְשֶׁהִיא מִסְתַּלְקַת מִהָעוֹלָם, הָרִי אֵין מִי
 שִׁישְׁגִיחַ בְּעוֹלָם, וְאִזּוּ הַדִּין שׁוֹלֵט וְהַדִּין
 עָלוּי. וּכְשִׁימְחוּ רִשְׁעֵי הָעוֹלָם וְיִסְתַּלְקוּ
 מִמֶּנּוּ וּמִהָעוֹלָם, הַשְּׂכִינָה מַחְזִירָה אֶת
 מְדוּרָה לְעוֹלָם.

אָמַר לוֹ רַבִּי יִיסָא, אִם כֵּן, הָרִי אַרְצֵן
 יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּמְחוּ הָרִשְׁעִים שֶׁהָיוּ בְּאוֹתוֹ
 זְמַן, אִזּוּ לָמָּה לָא חֲזָרָה הַשְּׂכִינָה לְמִקְוָה